

Til § 24.

Af *Udvalget*, tiltraadt af *Justitsministeren*:

9) Efter 1ste Stykke tilføjes som nyt Punktum: „Børn under 2 Aar bør dog kun under ganske særlige Omstændigheder fjernes fra Moderen.“

Til § 28.

Af *Udvalget*, tiltraadt af *Justitsministeren*:

10) I 2det Stykke, 2den Linie, indskydes efter „Begæring“: „af Faderen“, og „Faderen“ i samme Linie ændres til: „denne“.

Til § 30.

Af *Udvalget*, tiltraadt af *Justitsministeren*:

11) Efter 1ste Stykke, 1ste Punktum, indføjes som nyt Punktum: „Ydes der Vederlag ved Overførelsen af Forældremyndigheden, bør Overøvrighedens Godkendelse i Regelen kun meddeles paa Betingelse af, at Vederlaget helt eller delvis sikres anvendt til Bedste for Barnet.“

12) I 1ste Stykke, 5te Linie, udgaar Ordene „paa Begæring“.

Til § 39.

Af *Flertallet under Nr. 1*, tiltraadt af *Justitsministeren*:

13) I 2det Stykke, 3die Linie, ændres „Besiddelse“ til: „Varetægt“.

Til § 46.

Af *Udvalget*, tiltraadt af *Justitsministeren*:

14) Paragraffen udgaar.

Til § 57.

Af *Udvalget* tiltraadt af *Justitsministeren*:

15) Paragraffen udgaar.

Til § 59.

Af *Udvalget* tiltraadt af *Justitsministeren*:

16) Paragraffen affattes saaledes:
„Reglerne om umyndige i Arveforordningen af 21. Maj 1845 § 22 finder ikke

Anvendelse paa Personer, der er sat under Lavværgemaal, hvorimod Reglerne i Lov Nr. 75 af 7. April 1899 § 2 finder tilsvarende Anvendelse paa saadanne Personer.“

Til § 65.

Af *Udvalget*, tiltraadt af *Justitsministeren*:

17) Paragraffen affattes saaledes:

„Barn under 15 Aar er erstatningspligtigt for skadegørende Handlinger efter samme Regler som Personer over denne Alder; dog kan Erstatningen nedsættes eller endog helt bortfalde, for saa vidt det findes billigt paa Grund af manglende Udvikling hos Barnet, Handlingens Beskaffenhed og Omstændighederne i øvrigt, derunder navnlig Forholdet mellem den skadegørendes og den skadelidendes Evne til at bære Tabet og Udsigten til, at Skaden kan faas godtgjort hos andre.“

Til § 66.

Af *Udvalget*, tiltraadt af *Justitsministeren*:

18) Paragraffen affattes saaledes:

„En Person, som paa Grund af Sinds sygdom, Aandssvaghed, forbigaaende Sindsforvirring eller lignende Tilstand har manglet Evnen til at handle fornuftsmæssigt, er erstatningspligtigt for skadegørende Handlinger efter samme Regler som sjælssunde Personer; dog kan Erstatningen nedsættes eller endog helt bortfalde, for saa vidt det findes billigt under Hensyn til Personens Sindstilstand, Handlingens Beskaffenhed eller Omstændighederne i øvrigt, derunder navnlig Forholdet mellem den skadegørendes og den skadelidendes Evne til at bære Tabet og Udsigten til, at Skaden kan faas godtgjort hos andre.

Har den skadegørende ved Misbrug af Beruselsesmidler eller paa lignende Maade forbigaaende hensat sig i en Sindstilstand som ovenfor nævnt, er en Lempelse i Erstatningsansvaret udelukket.“

Til § 70.

Af *Flertallet under Nr. 1*, tiltraadt af *Justitsministeren*:

19) Paragraffen affattes saaledes:

„Personer, der ved Lovens Ikrafttræden er fyldt 18 Aar, vedbliver indtil deres fyldte 21de Aar at være mindreårige under Kurator i Overensstemmelse med de hidtil gældende Regler.“